

Φασουλής και Περικλέτος
ο καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—'Υπερεπλήσθη πικριδών και δέλγους ή ψυχή μου!.... τὰ ἔδα, Παντελάκη μου, τὰ ἔδα Παντελή μου.
Π.—Μά δὲν μου λές, βρέ δέλεφέ, σὰν τί νὰ τρέχη πάλι;
Φ.—Συνδυασμοί, βρέ Περικλή, σπουδαίοι και μεγάλοι,
συνδυασμοί τῶν σοδαρῶν μετὰ τῶν Περικλέτων,
συνδυασμοί παντοδαπῶν στοιχείων καὶ ἀντιθέτων.
Φ.—Συνδυασμοί τῶν πρεσβυτῶν μετὰ τῶν νεωτέρων,
συνδυασμοί φιλαυλικῶν μετὰ φιλελευθέρων,
συνδυασμοί ἀρητικῶν και θετικῶν ρευμάτων,
συνδυασμοί ἀνάμικτοι ποικίλων συστημάτων,
συνδυασμοί φρενοδλαβῶν μετὰ τῶν τενεκέδων,
συνδυασμοί σαλιάρηδων μετὰ γνωστῶν χαλέδων,
συνδυασμοί λωποδυτῶν και ἀνταρτῶν ἀγρίων,
συνδυασμοί τῶν στερεῶν μετὰ τῶν ἀερίων,
ποὺς φτύνεις μές' στὸν κόρφον σου εὐθὺς ποὺς τούς κακούσγες,
συνδυασμοί μὲ κεφαλάς ἐκείνης τῆς Μεδούσης,
ποὺς μόλις τόνα φοβερὸς τῆς ἔκοθαν κεφάλι,
ἀμέσως ἀλλο ἔδγαζε ή ἀτιμη και πάλι,
συνδυασμοί τῶν Βοργιδῶν, σακάτηδες, σπασμένοι,
ώς εἰδος μιξοπάρθενοι και ἀνακατωμένοι,
συνδυασμοί ἀνόσιοι σὰν σκύλος μὲ τὴ γάτα,
ώς ἔνα εἰδος κράματος, ώς εἰδος τι σαλάτα,
κοκκινογόνια, λάχανα, Ἐγγλέζικο μπιρτέκι,
μπουνάτος "Ελληνες ἑσμέν, εἰρήνη και τουφέκι,
πολιτική Ἐγγλέζικη, ἔξ ἄλλου δὲ αὐτόχθων
μὲ ἐπιστρατείας, μὲ φωνάς και μὲ πολέμου μόχθον,
μὲ δόλους και τεχνάσματα, ποὺς νὰ τ' ἀκούσω τρέμω
καὶ ἥξεις, ἀφίξεις, Περικλή, σὺ θυήσεις ἐν πολέμῳ,
ἐφημερίς Καρπούρογλου, Πρωτα, Ζωρα, Χρόνος,
ἐφημερίς Κορομηλά και ἀρθρα τοῦ Αιώνος,
πολιτική Ἐγγλέζικη μετὰ περιστευμάτων
καὶ Ἐλληνική πολιτική ποικίλων προγραμμάτων,
ἀμφότεραι πολιτικαι πολεμικής εἰρήνης,
ὅπου δὲν τρέχεις κίνδυνον τὸ αιμά σου νὰ χύνης,
πολιτικαι μὲ διεράτα και φλόγες στὸ κεφάλι,
και πάρε ἀπ' ἔδω τὴ μῆται και κτύπα την στὴν ἀλλη,
ἀμφότεραι πολιτικαι τοῦ σήκω και τοῦ πέσε
και στὸ Ταμείο ἔνοιαστος τὸν γάιδαρό σου δέσε,
κάτω οἱ φόροι ἀπ' ἔδω και ἀπ' ἔκει ἀπάνω,
ὅπου καὶ ἔγω, βρέ Περικλή, σαστίζω και τὰ χάνω.
Π.—Και ποιά λοιπόν πολιτική ἀπ' δλατις θὰ φηφίσγε;
Φ.—Ἐγὼ θὰ ρίξω τάσπρο μου και εἰς τῆς δρός ἐπίσης.
Π.—Τί λές, μωρέ;
Φ.— Μά τὸ Χριστό!... αὐτὸ και σὺ νὰ κάνης,
νὰ εἰσαι και Τρικουπιστής, ἀλλά και Δεληγγιάννης.
Π.—Οù δύναται τις, βρέ, θεῷ και Μαρμωνᾶ λατρεύειν
και δύο ἀντικείμενα συστήματα πρεσβεύειν.
 'Αλλ' οὔτε εἶναι διφυής ή τοῦ ἀνθρώπου φύσις,
δύο θεούς νὰ προσκυνῇ μετὰ λατρείας Ισης.

Φ.—Βρέ ἀσικτίρ και σύ, χαλέ, μ' αὐτὰς τὰς περιφράσσεις,
ποὺ δρό γαϊδάρων δχυρα δὲν ξέρεις νὰ μοιράσῃς.
 'Εγὼ μπορῶ, βρέ Περικλή, σ' ὄρκιζομαι στὸ φῶς μου,
χωρίς κανένα ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς μου,
νὰ δώσω ψῆφο στὸν Μπαζά καθώς και στὸν Μαργέλο.
καὶ ἀφοῦ φηφίσω, και τοὺς δρό στὸ διάβολο νὰ στέλλω.
 Και ίστερα, βρέ Περικλή, ἀληθινὰ νομίζεις
πως δύο ἀντικείμενα συστήματα φηφίζεις;
 Τὴν τοῦ νοός σου δύναμιν συγκέντρωσε και κρίνε....
 πιστεύεις τρισυπόστατος πως ή θεότης είναι,
 ή τὸ νομίζεις και αὐτὸ τῶν θεολόγων φεῦμα;
Π.—Πιστεύω και δρολογῶ... πατήρ, υἱός και πνεῦμα.
Φ.—Και σὰν πιστεύῃς, μασκαρά, γιατὶ λοιπόν μὲ σκόνεις
και προσποιεῖσαι τάχατε πῶς δὲν καταλαμβάνεις;
 Εἰς τρία θεῖα πρόσωπα, βρέ Περικλή, πιστεύεις,
καὶ ἔξ ίσου τὰ διμολογεῖς καὶ ἔξ ίσου τὰ λατρεύεις,
και δημος μηδὲ θεότητα ἀποτελοῦν τὰ τρία...
Π.—Ἐ! και τὶ θές νὰ πῆς μ' αὐτὰ τὰ λόγια σου τὰ κρύα;
Φ.—Θέλω νὰ πῶ, βρέ μασκαρά, πῶς μποῦφος θὰ ἀποιείνης
διότι στὰ ζητήματα ποτὲ δὲν ἐμβαθύνεις.
 Θέλω τουτέστι νὰ εἰπῶ, καθώς θὰ ἐγνοήσῃς,
πῶς τρεῖς και πέντε ἀρχηγούς κομμάτων ἀν ψηφίσης,
ψηφίζεις ἔνα σύστημα βρέ ἀδερφέ μου, μόνον.
 Οπάρχον ἀναλλοιώτον πρὸ ἀμετρήτων χρόνων,
τουτέστιν ἔνα σύστημα χωρίς ἀρχὴν και τέλος...
Π.—Πολὺ σαχλός μου φαίνεσαι και κρύος σὰν Σειρτέλος.
Φ.—Και δὲν μου λές, βρέ Περικλή, έσου ποյόν θὰ φηφίσης.
Π.—Μήν ἐπεμβαίνης, Φασουλή, ποτὲ στὰς συνειδήσεις.
Φ.—Μ' αὐτήν σου τὴν συνειδήσιν μ' ἐξάλισες, κασσίδη
Π.—Βρέ μήπως ἔλαθες και σὺ τὴν κάρτα τοῦ Λεβίδη;
Φ.—Τὴν ἔλαθα....
Π.— Και δὲν μου λές, μπορῶ νὰ σ' ἐρωτήσω
τὶ θὰ τὴν κάνης, Φασουλή;
Φ.— Θὰ σοῦ τὴν στελῶ πίσω,
 Κάρταις ἔγω δὲν δέχομαι, ἀλλ' οὔτε κοπλιμέντα,
 καρφέ, τσιγάρο μπόλικο και ἀλλα τραταρέντα,
 καὶ ὁ κάθε οποφήριος δὲς μάθη ἀπὸ μένα
 δτι ἔγω τὸν ψῆφο μου θὰ δώσω στὸν καθένα,
 διότι δλους τοὺς τιμῶ και δλους τοὺς πιστεύω,
 διότι δλων τὰς ἀρχὰς ἀνέκαθεν πρεσβεύω,
 διότι σ' δλους πάντοτε προσβλέπω μετ' ἐλπίδος,
 και δλους των τοὺς θεωρῶ σωτῆρας τῆς πατρίδος.
 "Ωστε νομίζω περιττάς τὰς τόσας διαχύσεις,
 τοὺς ταπεινοὺς χαιρετισμούς και τὰς φιλοφρονήσεις,
 καὶ δὲς παύσουν, τοὺς παρακαλῶ, νὰ ἔρχονται κοντάμου,
 ἀλλέως θὰ τοὺς χαιρετᾶς η περιφέρειά μου.
 Και νῦν τὴν στρέφω και πρὸς σέ, ἀγαπητέ μου φίλε,
 και κάμε τὸ καθήκον σου...
Π.— Νά, λυσσασμένε σκύλε.